

РЕШЕНИЕ

№ 39970

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3315** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба от „АВА ЛАНД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Р., а в съдебното производство по делото чрез упълномощен адвокат М. Л. от Софийска адвокатска колегия, с която предявява срещу Столична община, представлявана от кмета В. Т., иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер 412,26лв., от които 1.300 лв. за главница, представляваща равностойността на адвокатско възнаграждение за обжалване на издаден срещу дружеството Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 ДОПК с № 712346-1/07.05.2021г., издаден от Н. Н. – И., оправомощена от кмета на общината орган при Столична община- АУЗД, с който на дружеството- ищец са определени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци - за главници и лихви към датата на акта в общ размер 3035,44лв. Ищецът на 20.05.2021г. учредил мандат на Адвокатско съдружие „Юстиция“ с БУЛСТАТ[ЕИК] да го представлява в производството по обжалване на АУЗД пред директора, като изготви и подаде жалба срещу акта, на същата било сключено и споразумение за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. За оказване на правна помощ и съдействие в посоченото производство. На датата на споразумението, съгласно уговореното, ищецът заплатил възнаграждението по банковата сметка на адвокатското съдружие – с основание хонорар жалба Акт № 712346-1/07.05.2021г. Жалба била подадена и АУЗД бил отменен с Решение № СфД21-РД28-174/22.06.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при

Направление „финанси“ на Столична община – М. М., окончателно. С исковата молба се претендира, че АУЗД бил отменен като незаконосъобразен.

2.Претендира се и обезщетение за забава (законната лихва) върху главницата от 300 лв. в размер на 112,26лв. за периода от 27.03.2022г. до 27.03.2025г.

3.Претендира се и присъждане на разноски в настоящото производство.

Ищецът счита, че е налице хипотезата по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на държавата за вреди, причинени на юридическо лице от незаконосъобразния акт на Столична община, а понесените от ищеца материални вреди са в пряка връзка с незаконосъобразния АУЗД, отменен по предвидения ред като такъв.

В подкрепа на твърденията си ищецът прилага посочените в исковата молба актове на органите при СО както и Споразумение за адвокатско възнаграждение от 20.05.2021г. между „АВА ЛАНД“ ЕООД и Адвокатско съдружие „Юстиция“, преводното нареждане от 20.05.2021г. за сумата от 300 лв. хонорар, електронен калкулатор за законната лихва за периода от 27.03.2022г. до 27.03.2025г. върху сумата от 300 лв.

Пред съда исковата претенция се поддържа изцяло чрез адв. Л., а в ход по същество претендира и основателност, представи списък за разноски в размер на 25 лв. за държавна такса и 400 лв. за адвокатско възнаграждение.

Ответникът, Столична община, след размяна на книжа, не е представил писмен отговор на исковата молба и не е взел участие в съдебното производство по делото.

Прокурорът – К. при СГП претендира неоснователност, счита, че искът е неоснователен и недоказан, не са доказани незаконосъобразните действия на административния орган и причинно-следствената връзка.

По делото са приети представените с исковата молба писмени доказателства.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

Основанията на исковите не са спорни. Действително се установява, че с АУЗД по чл.107, ал.3 ДОПК с № 712346-1/07.05.2021г., издаден от орган при Столична община а дружеството- ищец са определени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци - за главници и лихви към датата на акта в общ размер 3035,44лв.

На дата 20. 05.2021г. ищецът АВА Л. сключил Споразумение за адвокатско възнаграждение с Адвокатско съдружие „Юстиция“ във връзка с АУЗД и заплащане на възнаграждение за оказване на правна консултация и съдействие в административното производство по обжалване на АУЗД, като съгласно т. 3 правните услуги по споразумението включвали всички фактически и правни действия по изготвяне на жалба и подаване на жалба, справки, получаване на преписи и книжа.

Установява се от представеното нареждане за превод, че на дата ищецът заплатил 300 лв. – договореното възнаграждение по банкова сметка с титуляр по нареждането адвокатското съдружие и с основание хонорар жалба Акт № 712346-1/07.05.2021г.

Видно от Решение № СфД21-РД28-174/22.06.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Направление „финанси“ на Столична община – М. М., на дата 21.05.2021г. е подадена жалба от АВА Л. срещу АУЗД, посоченият решаващ орган е отменил акта на основание допуснато процесуално нарушение – нарушение на правото на задълженото лице на участие в производството, липсвали и мотиви, неотстраним порок на акта в производството пред директора – по чл.107, ал.4 ДОПК. Диспозитивът на решението на директора включва не само отмяна на АУЗД, но и връщане на административната преписка на конкретен орган като го

задължава да определи друг административен орган по приходите, който да образува и проведе производство по чл. 107, ал.3 ДОПК, като са дадени конкретни указания по спазването и прилагането на закона, в това число за изясняване на обективната истина като събере доказателства – по отношение определянето на данъка и таксата. Директорът в мотивите на решението си не е разгледал по същество въпроса за дължимост или не на публични задължения от страна на дружеството –ищец във връзка с подадената от него декларация по чл. 14 ЗМДТ и за имота, посочен в АУЗД. Следователно, отмяната е на основание допуснати процесуални нарушения, не е разрешен материално-правния въпрос по същество дължат ли се публични общински вземания и в какъв размер, образувано е повторно производство, което по смисъла на чл. 155, ал. 4 ДОПК, както е тълкуван в съдебната практика от Върховния административен съд, не е ново производство.

Правни изводи на съда:

На първо място, исковата претенция е допустима по чл.204, ал.1 АПК – вредите се претендират от отменен акт,

По претърпените вреди:

Ищецът доказва по делото, че е заплатил 300 лева по споразумението за адвокатско възнаграждение – на основание представеното нареждане за плащане на сумата чрез търговска банка, с получател адвокатското съдружие, и в съответствие с уговорения начин за плащане.

Ответникът не представи отговор на исковата молба, съответно не оспорва, че плащането е получено от адвокатското сдружение.

Доколкото плащането е удостоверено от трето лице – търговска банка, съдът приема плащането на сумата за доказано. Следва да се приеме за доказано и основанието на плащането, посочено в нареждането, което е в съответствие с договореното в споразумението - като насрещна престация за правна помощ и съдействие във връзка с обжалване на АУЗД и поради това връзката на плащането с обжалването на този акт. АУЗД е оспорен в производство по чл.107, ал.4 ДОПК, като във връзка с чл.144, ал.2 ДОПК са приложими за неуредените въпроси правилата за оспорване на ревизионните актове. Разпореденото от директора с решението след отмяната на АУЗД съответства на правомощията на решаващия орган при обжалването по административен ред по чл.155 ДОПК.

Обжалването е приключило с отмяната на АУЗД по административен ред, като в производството по административното обжалване са приложими разпоредбите на чл. 152 – чл. 155 ДОПК. В посоченото производство не е предвидена правна възможност за оспорващия да претендира разноски, съответно няма разпоредба, според която директорът – решаващият орган да присъди такива, в това число по арг. от правомощията на този орган по чл.155 ДОПК за възможните хипотези на диспозитив по жалбата. По силата на препращането по § 2 от ДР на ДОПК - за неуредените в кодекса въпроси към разпоредбите на АПК, също няма правна уредба в Глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" на този кодекс по въпроса с присъждането на разноски в полза на оспорващия. ГПК не урежда оспорване по административен ред на актове на администрацията и разпоредбите не намират приложение.

На основание, че ответникът не представи данни за издаден и влязъл в сила АУЗД с друг резултат – установени в тежест на ищеца задължения за публични общински вземания, съответно ликвидни и изискуеми, следва да се приеме, че производството по установяване на задълженията на дружеството по процесната декларация по чл.14 ЗМДТ за имота му в [населено

място], кв. Д., е приключило с отмяната на процесния АУЗД и в рамките на възлагането на производството на друг орган не са установени допълнителни задължения.

Безспорно, плащането на 300 лв. за адвокатско възнаграждение представлява разход и намаление на имуществото на ищеца, който е оправдан от необходимостта от професионална защита срещу определеното му задължение в размер общо на 3035,44лв. за публични общински вземания. Доколкото не е уредена правна възможност да претендира по друг ред направените разноски във връзка със защитата срещу незаконосъобразния АУЗД, съществува единствено възможността да ги претендира като претърпени имуществени вреди по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В този смисъл и Решение № 5226 от 25.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2276/2024 г., III о.

На основание чл.4 от ЗОДОВ, държавата отговаря за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. След като е безспорно, че имуществото на ищеца е намаляло с платеното от него адвокатско възнаграждение на процесното адвокатско съдружие в производството по оспорване на незаконосъобразния по смисъла на чл.1 от ЗОДОВ административен акт – АУЗД, то на основание чл.1, ал.1 вр. чл. 4 от ЗОДОВ следва да се приеме, че ищецът реално е претърпял загуба, представлява имуществена вреда от незаконосъобразен акт и която поради това подлежи на обезщетяване по реда на чл.203 АПК вр. с чл.1, ал.1 ЗОДОВ, поради което исковата претенция за главницата от 300 лв. е доказана по основание и размер съгласно чл.1, ал.1 вр. Чл. 4 ЗОДОВ.

Искът е насочен срещу надлежния ответник по чл.205, ал.1 АПК – юридическото лице Столична община, тъй като незаконосъобразния АУЗД е издаден от служител в структурата на общината.

По горните съображения, искът за главницата от 300 лв. е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

Що се касае до претендираната обезщетение за забава в размер на 112,26 лв. върху главницата от 300 лв. за периода от 27.03.2022г. до 27.03.2025г., то съдът съобрази следното:

Отговорността на Държавата и общините за вреди от незаконосъобразен административен акт, възниква след отмяната на административния акт по съответния ред – чл.204, ал.1 АПК. От този момент държавните органи изпадат в забава, дължат лихва върху размера на присъденото обезщетение и започва да тече погасителната давност за реализиране отговорността на Държавата - ТР № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. В конкретния случай, незаконосъобразният административен акт е отменен на 22.06.2021г. и от тази дата ответникът дължи мораторна лихва в размер на законната, както се претендира с исковата молба. В казуса по делото обезщетение се търси от по-късна дата – 27.03.2022г. до датата на исковата молба – 27.03.2025г., което е разбираемо, с оглед изтеклия период от време, ответникът не е възразил по посоченото искане. По размер и този иск е доказан, предвид представената справка от електронна програма за изчисляване на законната лихва, проверимо изчисление на софтуер на сайта на Националната агенция за приходите. Предвид изложеното за началната дата на забавата и начало на законната лихва, то и обезщетението в търсения размер и за посочения период следва да се присъди.

Предвид всичко изложено, исковите претенции са изцяло основателни и съдът следва да присъди предявените две обезщетения за вреди на ищеца.

По искането на ищеца за присъждане на разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ при уважаване на предявения иск, ответникът следва да заплати направените от ищеца разноски в размер на 25 лева – платена държавна такса и 400 лева – платено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения договор за правна защита и

съдействие от 25.04.2024г. Воден от горното, Административен съд – София-град, 12 състав,
Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета В. Т. и със седалище в [населено място], [улица], да заплати на „АВА ЛАНД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Р. на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, сумите както следва:

1.сумата от 300 лева – обезщетение за имуществени вреди, равностойни на платен хонорар за правна защита и съдействие от адвокатско съдружие за обжалване по административен ред на Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 712346-1/07.05.2021г., издаден от инспектор към Отдел Общински приходи В. – Столична община, отменен като незаконосъобразен с Решение № СфД21-РД28-174/22.06.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Направление „финанси“ на Столична община – М. М..

2. обезщетение за забава (законната лихва) върху главницата от 300 лв. в размер на 112,26лв. за периода от 27.03.2022г. до 27.03.2025г.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета В. Т. и със седалище в [населено място], [улица], да заплати на „АВА ЛАНД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], сумата от 425 (четиристотин двадесет и пет) лева за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: